

Så for mig er det ikke nogen stor gård, fordi den er af sådan en volumen, at der også er mulighed for at have en eller måske flere medhjælpere. Jeg tror også, det er det, vi skal se i fremtiden. Derfor også mit signal om, at vi nok ikke er færdige med strukturudviklingen som sådan. Det tror jeg faktisk at vi må gøre os klart.

Til hr. Keld Albrechtsen kunne man jo komme med mange svar, men lad mig sige, at jeg i hvert fald undervejs i debatten blev en lille smule frustreret over strukturudviklingen og Enhedslisten. Jeg tror ikke, vi fik noget præcist svar fra hr. Keld Albrechtsen på, hvilke størrelser det her handlede om. Hvis man ikke også går ind og regulerer i forhold til størrelser, men bare har de andre ting i mente, som hr. Keld Albrechtsen har, så tror jeg, at man får problemer. Man kan sige til det eksempel, der kom frem med 100 hektar og 90 køer, at det jo ikke er ulovligt at forpagte jord i dette land. Det er det heller ikke, efter at vi vedtager den nye landbrugslov i den form, som den foreligger i nu. Jeg tror også, at det var hr. Erling Christensen, som gjorde opmærksom på, at en ikke ubetydelig procentdel af jorden rent faktisk er forpagtet; sådan vil det også være i fremtiden.

Om økologien vil jeg gerne sige: Jo, vi skal lave en landbrugslov, som kan bruges af økologer, af traditionelle landmænd, af store landmænd, af små landmænd osv. Økologien har aldrig nogen sinde rummet så meget i en regerings politik som i den nuværendes, og jeg glæder mig til, at jeg inden for kort tid kan fremlægge Aktionsplan II om økologien.

Jeg tror, at det var hr. Ole M. Nielsen, der var inde på, at det, vi skal her, er at give nogle rammer, som giver mulighed for alsidighed, som giver mulighed for, at virkelysten kan være der, og jeg vil gerne kvittere for de meget præcise, synes jeg, men også fredsskabende ordførertaler, der blev holdt i dagens løb, og sige, at regeringen vil tage handsken op i de kommende uger, de kommende måneder. Ambitionen for os er at få strikket en ny landbrugslov sammen, som rummer mulighed for alle mulige måder at dyrke landbrug på, og gerne, hvis det er muligt, i et bredt samarbejde med et bredt flertal her i Folketinget.

Regeringen vil faktisk godt give håndslag på her i dag, at det vil vi bestræbe os på i de uger, der kommer.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, for nu at få det hele med, sagde, at regeringen har nogle politiske intentioner om at rykke i nogle rigtige retninger. Det har jeg fuld forståelse og respekt for.

I 1994, hvor regeringen havde flertal, hævdede man hektargrænsen fra 125 til 150 hektar, og man ændrede på fortrinnsstillingsbegrebet. Det gør man igen nu. Nu ændrer man også på dyreenheder. Nu ændrer man på afstande i bæltebestemmelsen. Det er det, som jeg i min ordførertale kaldte for slingerekurs.

Jeg synes, der er behov for nogle lange sigtelinjer for at planlægge, for at bygge, for at investere. Det har bonden behov for. Derfor vil jeg godt opfordre ministeren til at tilstræbe en bred aftale i Folketinget, så vi får en fremadrettet landbrugslov, som sikres med den stabilitet, som et bredt flertal kan give en sådan landbrugslov.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Ole M. Nielsen. Det er så anden omgang.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg beklager, at jeg har fået skrevet så mange pæne ord sammen, at der er brug for en anden omgang også.

Kristeligt Folkeparti er enige i byggekodssystemet og i, at vi skal have bæredygtige enheder. Vi er også enige i, at der er områder af landet, hvor dyretætheden er for stor. Vi skal opretholde og udvide husdyrproduktionen, og hvis vi skal, så må vi have husdyrene spredt mere ud over hele landet. Vi kan derfor støtte forslaget opstramning af det maksimale antal dyreenheder pr. ejendom.

I nutiden er det jo sådan, at hvis en dygtig landmand er startet på en lille ejendom, så skal den lille ejendom helst blive til et gods eller en fabrik i løbet af hans erhvervsaktive tid. Det er det, der giver det voldsomme pres på strukturudviklingen i nogle områder. I gamle dage flyttede landmanden efter, hvor godt det gik ham. En landmand kunne ofte flytte et par gange, altså til en større ejendom, hvis det gik ham godt. Det ser man ikke mere, og det er der mange årsager til.

En af de væsentligste er, at det er alt for dyrt at handle ejendomme, og at man ved ejendomsandel måske får for mange værdier frem til beskatning, hvilket man er ked af, og som man